

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 11P/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120201372
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Andrejčáková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7120201372.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Zuzanou Andrejčákovou v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, dieťa rodičov: matka C. D., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, F., zastúpená JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou so sídlom Bajzova 2, Košice, a otec A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom G. H. X, XX XXX I. I., J., zastúpený JUDr. Lukášom Bodnárom, advokátom so sídlom Horovce 225, 072 02 K., za účasti Okresnej prokuratúry Košice I, L. X, F., v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

- I. Maloletého zveruje do osobnej starostlivosti matky.
- II. Styk otca s maloletým neupravuje na žiadosť rodičov.
- III. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého sumou 450,-Eur mesačne od 12.01.2020 do budúca, vždy do 10. dňa v mesiaci k rukám matky vopred.
- IV. Dlžné výživné za obdobie od 12.01.2020 do 30.11.2023 v celkovej výške 20.990,32 Eur je otec povinný zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 874,59 Eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.
- V. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietá.
- VI. Návrh otca zamietá.
- VII. Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.
- VIII. Štátu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 12.01.2020 sa matka maloletého domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému a určenia výživného zo strany otca vo výške 600,-Eur mesačne. Výživné žiadala priznať späť za obdobie troch rokov od podania návrhu teda od 12.01.2017 vo výške 21.600,-Eur. Maloletého navrhla zveriť do jej osobnej starostlivosti a styk navrhla neupraviť nakoľko na tom sa vedia dohodnúť.

2. Podanie tohto návrhu odôvodnila tým, že odkedy s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti potom čo sa odsťahovali späť na Slovensko, otec nijako na výživu maloletého neprispieva a tiež neboli doposiaľ upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému. Otec s presťahovaním sa matky aj

maloletého súhlasil. Matka sa otca bála, preto návrh na úpravu rodičovských práv a povinností určenie výšky výživného nepodala skôr, nakoľko mala obavy, že otec naplní svoje vyhrážky a maloletého jej vezme do J.. Tvrdil, že len ak maloletý bude v J., bude ho vyživovať, inak jej do rúk peniaze nedá. Z uvedeného dôvodu žiada výživné späť 3 roky od jeho podania. S otcom žila od roku 2010 v spoločnom byte v J.. Začiatky ich vzťahy boli usporiadané, otec podnikal, vlastnil reštauráciu v M. L. a ona mu v podnikaní pomáhala. Do narodenia syna jej pomery otca nevadili, pretože každý mal vlastné peniaze. Po narodení maloletého otec na výživu syna neprispieval, nekupoval mu potrebné veci ani čo sa týka základných životných potrieb, vyhovárať sa, že nemá peniaze, pretože vypláca zamestnancov, nemá príjem z podnikania. S maloletým netrúvil voľný čas, nechodil s ním na výlety, venoval sa len svojim záľubám. Otec má príjem z podnikania predpokladá, že 3.000,-Eur mesačne, inú vyživovaciu povinnosť nemá. S maloletým má výdavky, ktoré uhrádza výlučne sama s pomocou svojich rodičov. Ako celkové mesačné výdavky na maloletého uviedla 500,-Eur.

3. K návrhu matka pripojila rodný list maloletého, čestné vyhlásenie otca zo dňa 29.11.2015 so súhlasom, aby bol maloletý v jej starostlivosti na Slovensku, oznámenie o zmene platovej triedy u zamestnávateľa matky zo dňa 28.01.2019.

4. Kolízny opatrovník pri šetrení pomerov v rodine maloletého dňa 03.03.2020 zistil, že matka ako výdavky na maloletého uviedla, že navštevuje 6. ročník na Súkromnej základnej škole na J. N. O. XXX G. F.. Mesačné výdavky maloletého pozostávajú: poplatok za školu a za školskú jedáleň – 100,-Eur, hokej – 50,-Eur bez výstroje, mobil – 30,-Eur, poplatok za Základnú umeleckú školu – odbor hra na klavír – 11,-Eur, mesačník na MHD – 10,-Eur, oblečenie, obuv – 100,-Eur, krémy na atopický ekzém – 50,-Eur, stavebný sporenie – 50,-Eur. Matka uviedla, že maloletý má metabolický problém a z tohto dôvodu navštevuje rôznych odborných lekárov, avšak doposiaľ mu nebola stanovená žiadna diagnóza. Maloletý je inak zdravý. Ošetrovujúcim lekárom dieťaťa je L. P. Q. – poliklinika – sídlisko Nad jazerom, F., N. E.. Mesačné výdavky matky pozostávajú: strava – 300,-Eur a vyššie, hygienické potreby, drogéria – 100,-Eur, mobil – 30,-Eur, oblečenie, obuv – 200,-Eur, príspevok na náklady súvisiace s bývaním – 100,-Eur. Maloletý v rozhovore s kolíznym opatrovníkom uviedol, že hrá na klavír a hrá hokej. Chodil na plávanie. Asi od marca bude chodiť na Taekwondo. Má rád športy a číta knihy o lietadlách, lebo chce byť pilot. Vie po slovensky, taliansky, trochu španielsky, maďarsky a anglicky. Na otázku ako často chodí za papim maloletý uviedol, že cez letné prázdniny a aj cez zimné. Papi je teraz v J. a príde za ním na Slovensko. Ako sa ešte rozpráva s papim maloletý uviedol, že cez Messenger, kde si píšú a volajú.

5. Otec sa písomne vyjadril v podaní zo dňa 22.10.2020, v ktorom uviedol, že s návrhom matky nesúhlasí, navrhol, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti, matka aby platila výživné 250,-Eur, boli povinní sa navzájom informovať. Alebo aby súd rozhodol tak, že zverí maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bude na jeho výživu prispievať sumou 100,-Eur mesačne a bol presne upravený styk otca s maloletým. Nie je pravdivé tvrdenie matky o výške jeho príjmu, pretože jeho čistý príjem sa pohybuje v priemere okolo 8.000,-Eur ročne, čiže 666,67 Eur mesačne. Príjem má výlučne z prevádzkovania reštaurácie, ktorej je zamestnancom. Prevádzkuje ju najmä v lete počas turistického sezóny. Avšak v roku 2020 bude jeho zárobok poznačený dopadom nepriaznivej situácie ovplyvnenej ochorením Covid-19 avšak aj napriek tomu si musí plniť všetky daňové povinnosti. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, obchodný podiel, cenné papiere ani cennosti. Je vlastníkom motorového vozidla, ktoré využíva na zásobovanie reštaurácie. Jeho mesačné výdavky sú 230,-Eur bývanie, konkrétne elektrina 80,-Eur, povinný poplatok za TV 10,-Eur, plyn 50,-Eur, poplatok týkajúci sa spoločných priestorov 40,-Eur, taktiež hradí aj poplatok súvisiaci s pobytom, ktorý má maloletý a matka nahlásený v apartmáne, v ktorom býva a to z dôvodu dostupnosti zdravotnej starostlivosti keď za ním prídu do J.. S týmto sú spojené náklady 250,-Eur ročne, ktoré hradí on sám. Jeho ďalšie výdaje predstavujú strava 400,-Eur, 50,-Eur oblečenie, pohonné hmoty 50,-Eur, 117,-Eur daňová povinnosť za roky 2011 až 2018 (dlh, ktorý v roku 2020 mal splácať ešte 6 rokov), výdavky spojené so servisom vozidla sú v priemere 1.000,-Eur ročne. V súčte jeho mesačné výdavky, ktoré sa pravidelne opakujú, sú 900,-Eur. Zároveň uviedol, že maloletý chodí dvakrát ročne s matkou za ním do J. a že syna navštevuje v F. na jeseň a jar. Vtedy hradí on všetky výdavky spojené s letenkami, so starostlivosťou, nakoľko mu kupuje jedlo, oblečenie. Nie je v jeho schopnostiach platiť výživné v matkou navrhutej sume, maximálne 100,-Eur. S dlžným výživným nesúhlasil, nakoľko mal za to, že v období od 12.01.2017 do 12.01.2020 sa riadne podieľal na vyživovacej povinnosti maloletého. Matka nikdy predtým nevzniesla požiadavku výživného, preto má za to, že nemá žiadny dlh na výživnom.

6. V písomnom podaní zo dňa 23.11.2020 matka uviedla, že otec neprispieva na výživu maloletého od jeho narodenia, svoje tvrdenia o výške príjmov a výdavkov nijako nezdokladoval, zamlčuje skutočnosti, že od neho žiadala, aby na výživu maloletého prispieval, v lete 2016 si otec otvoril bar pod názvom H. B. N. Q. G. I. I. v J.. Otec za splnenie si vyživovacej povinnosti považuje asi to, že dvakrát do roka maloletému zaplatí cestu do J.. Inak všetky výdavky s cestou hradí matka ako sú transfery, náklady na pobyt nakoľko bývajú u jej sestry. Má za to, že pokiaľ otec uvádza, že musí platiť dane tak musí mať aj príjem, z ktorého tieto dane platí. Reštauráciu otec otvoril začiatkom roka 2017 pod názvom I. XX G. I. I.. Býva v 4 izbovom luxusnom apartmáne, ktorý vlastní jeho matka, jeho rodina vlastní niekoľko apartmánov, ktoré prenajímajú. Otec si dopraje luxusnú dovolenku aj v trvaní 6 týždňov v J., kam chodí pravidelne. Vlastní Q. B.. Navrhla preto, aby súd pri určení výšky výživného vychádzal z ust. § 63 Zákona o rodine a to, že príjem otca je 20 násobok sumy životného minima nakoľko riadnym spôsobom nepreukázal svoje príjmy z podnikateľskej činnosti.

7. Matka uviedla tieto výdavky na maloletého: škola 100,-Eur, 90,-Eur (školné, doučovanie slovenský jazyk, matematika), futbal 36,-Eur, 150,-Eur (mesačné členské, individuálne tréningy, dresy), klavír 11,-Eur školné, klavír nástroj 1.500,-Eur, taxi 100,-Eur (cesty na krúžky), MHD 10,-Eur, strava 300,-Eur, internet a mobil 50,-Eur, lieky, vitamíny, Biogaia, Daosin, Lepikol, Enterina, Floraliv, jodové riasy 90,-Eur, výlety 10,-Eur. Byt, inkaso 200,-Eur. Maloletý má problémy s chodidlami, má ich ploché a krivé, pravidelne navštevuje ortopéda, absolvuje cvičenia privátne, má gastroentreologické problémy, musí dodržiavať prísnu diétu, jesť kvalitné a čerstvé potraviny. Budúci rok má nastúpiť do zahraničnej medzinárodnej anglickej školy, kde je školné 400,-Eur mesačne.

8. Otec súdu doručil listinný dôkaz daňový doklad za účtovné obdobie roka 2019, z ktorého vyplýva, že v tomto roku bol jeho príjem X.XXX,-XXX.

9. Zároveň otec v podaní zo dňa 03.06.2021 uviedol, že osobne v bielej obálke doručil na výživné maloletého tieto sumy: 25.07.2017 – 1.350,-Eur, 24.12.2017 – 1.000,-Eur, 23.07.2018 – 1.100,-Eur, 24.12.2018 – 1.300,-Eur, 13.07.2019 – 1.200,-Eur, 30.12.2019 - 1.300,-Eur, 14.07.2020- 1.350,-Eur a 22.10.2020 – 900,-Eur. Boli to peniaze darované od jeho rodičov, nakoľko on nemal dostatočný príjem. Ďalej uviedol, že jeho príjmy za rok 2018 boli 2.291,-Eur, za rok 2020 to bolo 8.665,91 Eur. Pracuje 4 až 5 mesiacov počas roka, počas letného obdobia.

10. Kolízny opatrovník v správe zo dňa 25.05.2021 uviedol, že maloletý je v 7. ročníku. Matka upravila mesačné výdavky o nájomné, inkaso v sume 150,-Eur, náklady na stravu vo výške 450,- Eur až 500,-Eur. Maloletý od septembra 2020 sa začal venovať futbalu. Za týmto účelom matka zaplatila maloletému individuálne tréningy, pričom náklady predstavovali sumu 300,- Eur, nakoľko poplatok za hodinu bol vo výške 30,- Eur. Mesačne matka uhrádza poplatok za futbal a športové potreby v sume 40,-Eur. Podľa vyjadrenia matky finančne jej vypomáha jej otec, ktorý je na starobnom dôchodku. V rozhovore maloletý uviedol, že s mamou má dobrý vzťah a s otcom niekedy dobrý, niekedy zlý, volajú si každý deň. Napríklad nikdy nechce byť s ním. Dáva ho k babke, u ktorej nechce byť. Papi robí od rána do noci a on mu povedal nech mu dá kľúče, že bude spať sám, lebo už je veľký. Chcem, aby sa o neho starala mamka.

11. Dňa 15.11.2021 do konania vstúpila Okresná prokuratúra Košice I v zmysle ust. § 13 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku.

12. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávania a to dňa 16.06.2021, 24.10.2022, 07.12.2022 a 10.11.2023.

13. Na pojednávaní dňa 24.10.2022 sa osobne zúčastnil otec maloletého. Vo svojej účastníckej výpovedi v podstatnom uviedol to, čo vo svojich písomných vyjadreniach, že nemá fixný príjem. V roku 2017 otvoril reštauráciu pričom sa zadlžil, pracuje len počas leta to znamená od mája do septembra, teda v čase turistickej sezóny. Od októbra do apríla sa snaží si hľadať aj inú prácu prípadne brigáduje, ale je to veľmi zložitý, keďže počas zimy je všetko zatvorené. Býva v malom mestečku, ktoré ma asi 10.000 obyvateľov. Uviedol, že v J. podnikanie je veľmi zložitý, pretože sú veľmi vysoké náklady na mzdy zamestnancov, prenájom nebytového priestoru a na dane. Čo sa týka životných nákladov, tie sú v J. vyššie ako na Slovensku. Avšak aj napriek tomu sa mu podarilo predsa len sa dostať do určitého zisku pri svojom podnikaní. Čo sa týka covidového obdobia v J. aj jeho podnikateľskú činnosť táto záležitosť zasiahla. Poukazuje na to, že v roku 2020 mal z podnikateľskej činnosti príjem vo výške X.XXX P., myslí

tým čistý príjem, v roku 2021 = X.XXX P. a čo sa týka roku 2022 nevie ešte túto sumu uviesť, Počas leta zamestnáva troch zamestnancov a to tak, že v mesiaci máj, jún a september pracujú uňho dvaja zamestnanci a v mesiaci júl a august, teda v sezóne traja zamestnanci. Reštauráciu si prenajímajú. Býva v meste I. I., tam kde uviedol, že má trvalé bydlisko v apartmáne svojej matky, teda vo vlastníctve jeho matky. Ide o 3-izbový byt, pričom uhrádza všetky náklady spojené s bývaním. Za elektrinu a plyn platí 90,-Eur mesačne, za vodu 15,-Eur mesačne a poukazuje na to, že v tomto byte býva sám. Odpad v roku 2022 platil 142,-Eur mesačne, na stravu minie 200 – 250,-Eur mesačne, na oblečenie 50,-Eur mesačne, hygienické potreby 50,-Eur mesačne, telefón, internet 25,-Eur mesačne a okrem toho ešte platí 30,-Eur ako svoje private zdravotné poistenie okrem zdravotného poistenia, ktoré uhrádza v súvislosti so svojim podnikaním. Má náklady na svoje motorové vozidlo továrenskej značky Q., rok výroby XXXX, ŠPZ – M.-XXXXX, pretože platí 30,-Eur poistku, ide o zákonné poistenie motorového vozidla. Poukazuje na to, že v súvislosti s podnikaním v predchádzajúcom období mu vznikli dlhy, ktoré spláca štátu a ktoré mu vznikli v celkovej sume 8.000,-Eur. Dohodol splátkový kalendár a uvedenú sumu spláca 72 splátkami vo výške 120,-Eur mesačne a toho času má zaplatenú 35. splátku. Jeho zdravotný stav je dobrý. Hnutelné alebo nehnuteľné veci väčšej hodnoty nevlastní okrem motorového vozidla, ktoré už uviedol vo svojej výpovedi. Príjmy, ktoré uvádza, je potrebné považovať za ročné príjmy, žije z nich celý rok. Počas sezóny neminie na stravu skoro nič, lebo sa stravuje v reštaurácii. Uviedol, že on sa považuje v podnikaní za úspešného, keďže podniká v reštauračnej službe, zamestnáva ľudí, platí mzdy a dane a dokáže každý rok vyprodukovať zisk. Ohľadom súm, ktoré odovzdal v obálke uviedol, že ich odovzdal matke osobne v prítomnosti jeho rodičov v J.. Uviedol, že výživné konkrétnou sumou pravidelne neplatil ani neplatí, lebo matka od neho vždy dostávala peniaze, keď s maloletým pricestovala a hradil aj iné potreby maloletého. Na otázku ako trávi čas so synom, keď sa stretnú v J. a na Slovensku uviedol, že sa veľa rozprávajú, v lete chodia bicyklovať, na zmrzlinu, v Košiciach chodia spolu na prechádzky.

14. Mimo sezóny uviedol, že už piaty rok chodí do J., kde má známeho, ktorý má tiež reštauráciu, pričom mu tam vypomáha – robí manažéra personálu, prípadne čašníka, vždy práce podľa aktuálnej potreby avšak nemá za to žiadny príjem, pretože mu zaplatí cestu, ubytovanie a stravu. Zároveň sa týmto zdokonaľuje v angličtine. Uviedol, že ovláda anglický a španielsky jazyk. Vzťah s maloletým opísal ako veľmi dobrý, stretávajú sa, maloletý chodí za ním do J. a on chodí do F.. Maloletý u otca nespí, keďže si to matka nepraje. Otec uviedol, že je slobodný a nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Ohľadne matky uviedol, že zdedila v J. byt po svojom nebohom manželovi a je poberateľkou dôchodku po ňom.

15. Matka na tomto pojednávaní uviedla, že otec neplatí výživné na maloleté dieťa. Všetko si hradí sama. Je naďalej zamestnaná na J. R. G. F.. Jej čistý mesačný príjem je vo výške cca XXX,-XXX a že vlastne celý tento príjem vynakladá na potreby maloletého dieťaťa. Čo sa týka stretávania sa maloletého s otcom, je pravda, že matka s maloletým zvykla cestovať do J. 2x ročne a to v lete a v zime počas vianočného obdobia, pričom vždy cestuje s maloletým dieťaťom letecky, ktoré si hradí väčšinou sama. Letenky sú v cene asi v cene 10,50 – 100,-Eur podľa toho ako sa jej podarí tieto zabezpečiť. Poukazuje na to, že otec hradil cestovné náklady maloletého dieťaťa asi jeden alebo dvakrát od roku 2020, teda v prípade vycestovania matky s maloletým dieťaťom do J.. Pokiaľ je matka s maloletým dieťaťom v J., tak býva u svojej sestry a syn taktiež sa vrátil domov a prespal u jej sestry alebo prípadne u matky otca. Maloletý mal stravovanie, teda obedy a večere zabezpečené v reštaurácii u svojho otca. Pokiaľ otec pricestuje na Slovensko, aby sa mohol stretávať so svojim synom, býva v prenajatom byte v I., avšak maloletý počas tohto obdobia chodí prespávať domov do bytu matky. Ďalej matka uvádza, že býva v 1,5 izbovom byte na S. X G. F.. Tento byt je vo výlučnom vlastníctve jej matky. Za služby spojené s bývaním vrátane médií platí 200 Eur mesačne. Na stravu minie 300 Eur mesačne a stravuje sa v práci za ktoré platí 100 Eur mesačne. Čo sa týka A., tento rok nastúpil na Súkromné gymnázium na L. G. F.. Štúdium bude 5 ročné a keďže sa jedná o súkromné gymnázium, je potrebné zaplatiť ročný poplatok a to vo výške 2.200,-Eur, pričom tento poplatok zaplatila v plnej výške v máji 2022. Mal. A. sa nestravuje v školskej jedálni, keďže mu nechutí, matka mu varí doma. Má okrem toho na maloletého náklady aj za MHD vo výške 10,-Eur mesačne, za telefón 30,-Eur mesačne a na obuv a oblečenie ročne minie pre A. 1.000,-Eur. V auguste 2022 zaplatila poplatok za ZRPŠ vo výške 50 Eur, za školské potreby 60,-Eur, pričom v súčasnosti mal. A. momentálne nenavštevuje žiadne krúžky. Predtým chodil na futbal do februára 2022 aj sa venoval hokeju, s ktorým však skončil v roku 2020 a chodil aj na klavír do roku 2021. Čo sa týka jeho zdravotného stavu, keďže má ploché nohy a kyfózu chrbtice, lekár doporučil fyzioterapie, ktoré maloletý absolvoval v máji 2022 v rozsahu 10 hodín a za ktoré zaplatila 300 Eur celkom, avšak sociálna poisťovňa tento poplatok za fyzioterapiu nepreplácala. Mal. A. má problémy s trávením, preto navštevujeme ambulanciu gastroenterológa 2x ročne, lieky na tieto svoje zdravotné problémy neužíva,

avšak musí mu kupovať výživové doplnky a probiotiká, za ktoré vynakladá 50 Eur mesačne. Okrem toho kúpila mu posteľ asi pred dvoma rokmi, za ktorú zaplatila 1.000 Eur, keďže A. vyrástol a taktiež potreboval špeciálny matrac. V mesiacoch február až máj Daniel absolvoval doučovanie kvôli príprave na prijímačky na súkromné gymnázium, za ktoré matka zaplatila 240 Eur. Uviedla, že hnutelné alebo nehnuteľné veci väčšej hodnoty nevlastní a jej zdravotný stav je dobrý.

16. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.11.2022 matka uviedla, aké boli jej výdavky na maloletého za obdobie od podania návrhu na začatie konania do konca roka 2022. Uviedla, že výdavky od podania návrhu na maloletého od januára 2020 do konca roka 2022 sú vo výške najmenej 26.211,-Eur teda mesačne 720,-Eur. Celkovo 1.820,-Eur + 480,-Eur sú to výdavky spojené s vyučovaním na Súkromnej základnej škole 70,-Eur mesačne + obedy 20,-Eur mesačne; celkovo 1.210,-Eur do mája 2020 maloletý hral hokej, bol členom hokejového klubu od 6 rokov za čo ročné členské platila 400,-Eur platila do júla 2020 k tomu zakupovala výbavu od 200,-Eur, naposledy dňa 12.11.2022 zaplatil 610,20 Eur za základnú výbavu. Ďalej celkovo 176 Eur – nakoľko maloletý 8 rokov navštevoval Základnú umeleckú školu K. v F. hru na klavír, kde mesačne výdavky boli 11,-Eur až do júna 2021 + poplatok ZRPŠ 20,-Eur ročne; celkovo 200,-Eur maloletý návšteva plavecký kurz SK Hornet v rozsahu 4 mesiace od januára do apríla 2020, za kurz zaplatila 50,-Eur; celkovo 912,-Eur - maloletý mal záujem o futbal, keďže počas pandémie bolo všetko pozastavené a futbal sa hral vonku a mesačne platila 36,-Eur, za obdobie od 15.09.2020 do januára 2022, kedy bol členom, celkovo vyplatila futbal vo výške 612,-Eur + zakupovala výbavu ako sú dresy, platila individuálne tréningy 150,-Eur celkovo za výbavu zaplatia 150,-Eur; ďalej výdavky spojené s nákupom učebníc, učebných pomôcok 120,-Eur. Ďalej výdavky 720,-Eur spojené s platbou mobilu 20,-Eur mesačne a výdavky 300,-Eur spojené s MHD 10,-Eur mesačne.

17. Od januára 2020 do decembra 2022 mala tieto výdavky: celkovo 2.400,-Eur výdavky spojené s návštevou lekára, spojené s kúpou vitamínov, keďže maloletý má metabolické problémy, histamínovú poruchu, dvakrát ročne po 300,-Eur fyzioterapia, ortopedické vložky a maloletý má problém so zrakom musí nosiť okuliare, ktoré nie sú lacnou záležitosťou, často chodí plávať, čo tiež niečo stojí, pečatenie zubov v hodnote 52,-Eur, dvakrát do roka zubná hygiena a iné. Ďalej výdavky 2.400,-Eur spojené s nákupom oblečenia a topánok. Ďalej výdavky 4.400,-Eur spojené s nákupom bezlepkovej diéty, kvalitnej stravy kvôli histamínovej intolerancii, prípravok Dalsin, ktorý mesačne stojí 30,-Eur. Ďalšie výdavky 400,-Eur na súkromné gymnázium futurum na prijímacie talentové skúšky v anglickom jazyku 340,-Eur, 100,-Eur zápis na školu. Ďalšie výdavky 2.200,-Eur od septembra 2020 navštevuje súkromné anglické slovenské Bilingválne gymnázium T. E. L. G. F., ktorú si sám a vybral kvôli štúdiu v anglickom jazyku. Ďalšie výdavky 753Eur a to výlety spojené so školou ako výlet do Budapešti 150,-Eur a lyžiarsky zájazd 180,-Eur, výlet v J. 423,-Eur. Ďalšie výdavky 3.000,-Eur na zakúpenie PC zostavy a tabletu. Ďalšie výdavky 1.400,-Eur spojené s nákupom zariadenia do izby ako písací stôl, kreslo, ortopedická špeciálna posteľ s ortopedickým matracom, TV, skriňa. Ďalšie výdavky 600,-Eur spojené so sprevádzaním maloletého k otcovi pravidelne osobne do J. dvakrát ročne, platenie leteniek a transferu z Q. potom z S. a naspäť. Ďalšie výdavky 2.400,-Eur a je to vreckové, ktoré poskytuje matka maloletému na bežné jeho výdavky, kultúru v rozpätí 20 až 100,-Eur mesačne. Ďalej výdavky 320,-Eur na spojené s letným táborom.

18. Výdavky, ktoré v návrhu na začatie konania uviedla, sa pohybujú v takej výške ako uviedla teda Inkaso za byt alebo nájom 200,-Eur, strava doma a v práci 400,-Eur, pohonné hmoty 50,-Eur, drogistický tovar, osobná hygiena 50,-Eur, kultúra 20,-Eur, výlety so synom 20,-Eur, platí si štúdiom na vysokej škole zdravotníckej 1.200,-Eur ročne.

19. Zároveň súdu predložila Dohodu o podmienkach štúdia na Súkromnej základnej škole Tr. N. XXX, F. zo dňa 03.09.2018, výpisy z účtu v L., kde príkazcom je matka za obdobie od septembra 2020 do júna 2022 potvrdzujúce úhradu školného vo výške 70,-Eur mesačne ZŠ, úhrada 11,-Eur mesačne za návštevu umeleckej školy, úhrady 50,-Eur mesačne za plávania SK Hornets, úhrada platieb 36,-Eur mesačne futbalovému klubu Junior, platba 2.200,-Eur Gymnáziumu Futurum dňa 25.05.2022 a ďalšie výpisy z bankového účtu. Faktúra zo dňa 03.09.2021 vo výške 160,-Eur za 1 polrok v školskom roku 2021/2022.

20. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.11.2022 otec uviedol, že v rokoch 2020 a 2021 mal príjem z podnikateľskej činnosti v tejto výške: za rok 2020 to bolo X.XXX,-XXX a za rok 2021 to bolo X.XXX,-XXX, jeho ročný príjem z podnikania za uplynulé 3 roky je v priemere X.XXX,-XXX čo mesačne predstavuje sumu XXX,-XXX. Otec má nasledovné mesačne výdavky: plyn, elektrina byt 95,-Eur, vodné

stočné byt 17,-Eur, internet 17,-Eur, mobilný paušál 8,-Eur, za odpad 12,-Eur, zdravotné poistenie 30,-Eur, poistenie automobil 39,-Eur, z vlastníctva motorového vozidla 36,-Eur, dlh na dani voči štátu 118,-Eur, strava 200,-Eur, drogéria a kozmetika 50,-Eur oblečenie 50,-Eur, pohonné hmoty 100,-Eur, teda spolu 770,-Eur. Na základe uvedeného je zrejmé, že otec nie je objektívne schopný platiť výživné v požadovanej výške. Otec navrhol matke dohodu o výživnom vo výške 150,-Eur pričom už aj pri výživnom v prezentovanej výške by sa musel značne uskromniť a skresať svoje na výdavky. Nesúhlasí s matkou, že výdavky na maloletého sú v takej výške ako ich prezentovala v podaní zo dňa 18.11.2022. Má za to, že pokiaľ matka žiada od neho výživné 600,-Eur je to zo strany matky účelové a výživné má zabezpečiť aj nadštandardné potreby matky. Už pri výživnom vo výške 364,-Eur mesačne sú v tejto sume také výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné, sú nadštandardné ba priam majú za úlohu zabezpečiť luxus. Otec nedokáže zdieľať tieto nadštandardné výdavky matky na maloletého v ňou prezentovanom rozsahu, nie je v jeho schopnostiach platiť sumu vyššiu ako 150,-Eur, v opačnom prípade to bude pre otca likvidačné, dostane sa do finančných ťažkostí a nebude mať finančné prostriedky ani na zabezpečenie základných životných potrieb a v konečnom dôsledku nebude schopný uhradiť ani výživné v ním navrhovanej výške čo nie je v záujme maloletého. Nevyhnutnosť výdavkov matky nie je žiadnym relevantným spôsobom odôvodnená, matka nepreukázala úhradu obedov vo výške 20,-Eur mesačne, maloletý mohol navštevovať štátnu základnú školu, aby nevznikli žiadne náklady na školné, matka uvádza, že maloletý hral hokej do mája 2020 ďalej uvádza že maloletému dňa 12.11.2022 zakúpila výbavu v celkovej cene 610,20 eur čo je nedôvodné nakoľko maloletý hral hokej iba do mája 2020. Prihlásenie na hokej a výdavky s tým spojené matka s otcom nekonzultovala. Otec namietal aj výšku nákladov na PC zostavu a tablet, ktoré sú z kategórie prémiových pričom maloletému by stačil aj PC za 1.000,-Eur, ďalej namietal aj nadštandardné výdavky na školské výlety v J. a podobne. Uvádza, že matka o všetkom rozhoduje sama bez toho, aby s otcom tieto skutočnosti konzultovala a vyžadovala súhlas, matka má celkom jednoznačne finančné zdroje na to, aby maloletý navštevoval súkromné školy a nákladné krúžky, s čím však otec nesúhlasí nakoľko nedisponuje takým príjmom, aby si na tieto aktivity mohol dovoliť prispievať v čase, keď je maloletý s otcom hradí mu všetky výdavky. Zároveň namietal návrh matky v časti spätného výživného až 3 roky pred podaním návrhu teda od 12.01.2017 nakoľko má za to, že matka nijakým spôsobom nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani nepreukázala žiadny ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý by bolo len s ťažkosťami možné začať konanie o určenie výživného skôr. Pre prípad, ak by súd chcel toto výživné späť priznať navrhol súdu započítať na dlh sumu rovnajúcu sa jeho peňažným a nepeňažným výdavkom na maloletého. Otec mal za to, že nárok na určenie výživného či akéhokoľvek iného ako budúceho výživného je skonzumovaný.

21. Zároveň doručil listinné dôkazy a to : Potvrdenie z podnikateľskej činnosti za rok 2020, 2021, potvrdenie o priebežnom príjme z podnikateľskej činnosti za rok 2022, faktúra za elektrinu a plyn za 2 mesiace, vodné a stočné za 2 mesiace, platba za internet, mobilný paušál, daň za odpad 1 rok, zdravotné poistenie za 1 rok, poistenie auta za 1 rok, daň z vlastníctva vozidla za 1 rok, dlh na dani voči štátu za 1 mesiac.

22. Dňa 08.11.2023 otec súdu doručil daňové priznanie za rok 2022 s tým, že poukázal na S. S., v ktorom je uvedený príjem z podnikateľskej činnosti vo výške X.XXX,-XXX. Súčasťou tohto podania boli aj výpisy z účtu o odoslaných sumách na účet matky v apríli vo výške 60,-Eur, v máji 30,-Eur, v júni 95,-Eur, v júli 25,-Eur, v auguste 120,-Eur a v septembri 100,-Eur.

23. Obsah týchto listín žiadny z účastníkov konania nenamietal, preto ich súd považoval za preukázaný .

24. Matka na pojednávaní dňa 07.12.2022 uviedla, že po svojom zosnulom manželovi v J. zdedila X/ X H. F. Q. G. U. G. J. s tým, že X/X Q. G. N. bývalého manžela. Byt je veľmi starý, sú s ním spojené iba náklady, nikdy od neho nemala kľúče, vedú sa ohľadne neho súdne konania z dôvodu určenia spoluvlastníckeho podielu matky. Tento byt sa neprenajíma, každý rok z neho platí daň z nehnuteľnosti 1.000,-Eur. Potvrdila, že od roku 2001, kedy zomrel jej manžel je poberateľkou vdovského dôchodku vo výške 500,-Eur a na pojednávaní dňa 10.11.2023 doplnila, že výška sa nemení, ale posudzuje sa podľa toho, koľko ona zarobí. Ohľadne toho súdu predložila listinný dôkaz. O spoluvlastníckom podiele a poberaní vdovského dôchodku sa nezmienila skôr z dôvodu, že nevedela, že má uvádzať aj tieto položky mysliac si, že postačuje uviesť to, čo predstavuje jej majetok a príjmy na Slovensku.

25. Zo mzdových listov vyžiadaných od zamestnávateľa matky mal súd za preukázané, že priemerná čistá mesačná mzda matky za rok 2017 predstavovala XXX,-XXX, za rok 2018 predstavovala XXX,-

XXX, za rok 2019 predstavovala XXX,-XXX, za rok 2020 predstavovala XXX,-XXX, a za rok 2021 predstavovala XXX,-XXX, za mesiace január až september 2022 bol XXX,-XXX. Uvedený príjem je aj s daňovým bonusom.

26. Matka, otec aj kolízny opatrovník v záverečnom slove v podstatnom zotrvali na svojich písomných a ústnych vyjadreniach prezentovaných počas celého konania.

27. Prokurátor v záverečnom slove uviedol, že je v najlepšom záujme maloletého, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky a čo určenia výšky výživného zo strany otca, aby súd zväžil potencialitu príjmov otca. Zároveň uviedol, že je diskutabilné nevyhnutnosť všetkých výdavkov a hodnôt, ktoré sú zo strany matky poskytované pri dosahovaní reálnej potreby dieťaťa. Sumu 150,-Eur považoval za nízku a sumu 600,-Eur považoval za nedôvodne vysokú pre potreby dieťaťa. Za optimálnu považoval sumu 350,-Eur, ktorá by mala pokryť dôvodné výdavky dieťaťa v rozmedzí štandardu.

28. Na základe uvedeného skutočného stavu súd právne posúdil vec nasledovne:

29. Charakter konania s tzv. cudzím prvkom je v tejto veci daný účastníkom konania – otcom, ktorý je štátnym občanom J., ktorý žije v J.. Súd preto skôr, ako začal konať vo veci samej, musel sa vysporiadať s otázkou svojej právomoci a príslušnosti, ako nevyhnutných podmienok konania podľa cit. ust. § 161 a nasledujúcich ustanovení CSP v spojení s článkom 1 CSP. Nakoľko medzi Slovenskou republikou a Talianska republika sú obe členmi Európskej únie, posúdil súd svoju právomoc a príslušnosť ako i rozhodujúce hmotné právo podľa ustanovení Nariadenia Rady č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, čo do úpravy výkonu rodičovských práv a podľa Nariadenia Rady č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, čo do určenia výšky výživného.

30. Podľa čl. 1 bod 1, písm. b) Nariadenia RADY (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 účinný do 31.07.2022, Toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na: b) nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.

31. Podľa čl. 2 bod 1, písm. a) Nariadenia, Závažnosti uvedené v odseku 1 písm. b) sa môžu týkať najmä: opatrovníckeho práva a práva styku s dieťaťom.

32. Podľa čl. 8 Nariadenia, Súdny členský štát majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

33. Podľa čl. 3 NARIADENIE RADY (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. V členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná: a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

34. Podľa čl. 15 NARIADENIE RADY (ES) č. 4/2009 Rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti sa v členských štátoch, ktoré sú viazané haagskym Protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007 (ďalej len "Haagsky protokol z roku 2007"), určuje podľa tohto protokolu.

35. Podľa Protokolu o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007, Tento protokol určuje rozhodné právo pre vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinného vzťahu, rodičovstva, manželstva alebo švagrovského vzťahu vrátane vyživovacej povinnosti voči dieťaťu bez ohľadu na rodinný stav rodičov. Pokiaľ nie je v tomto protokole ustanovené inak vyživovacia povinnosť sa spravuje právom štátu obvyklého pobytu oprávneného.

36. Podľa ust. § 36 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ZoR), (1) Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

37. Podľa ust. § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“), rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

38. Podľa ust. § 26 ZoR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

39. Podľa ust. § 28 ods. 1 písm. a), ods. 2 ZoR, súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

40. Podľa ust. § 62 zákona č. 36/2005 o rodine (ďalej len ZOR)

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

41. Podľa ust. § 63 ZOR

(1) Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

(2) U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

42. Podľa ust. § 75 ZOR

(1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

43. Podľa ust. § 78 ods. 1 a 3 ZOR o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

44. Podľa ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku zákona č. 161/2015 Z. z. (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

45. Podľa ust. § 232 ods. 3, ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

46. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a určenie výživného k maloletému dieťaťu je dôvodný. Ohľadne výšky výživného však dospel k odlišnému záveru ako rodičia. Súd mal za preukázané, že maloletý je dieťaťom účastníkov konania. Matka a otec neboli manželmi. Ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a výšky výživného nebolo doposiaľ vydané rozhodnutie súdu. V priebehu konania matka a otec dospeli ku konsenzu ohľadne zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že styk ostal na žiadosť rodičov neupravený. Sporná ostala otázka výšky výživného. Matka navrhovala výživné vo výške 600,- Eur. Otec s takouto sumou nesúhlasil doviediac, že nie je v jeho možnostiach výživné v takejto výške platiť, pretože mu to neumožňujú jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery. Navrhol prispievať na výživu maloletého sumou 100,-Eur mesačne, neskôr 150,-Eur mesačne, avšak ani výživné v tejto výške, ktorú sám navrhol, neplatil. Pôvodne, keď navrhoval, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti, žiadal, aby matka platila výživné 250,-Eur mesačne, z čoho možno usúdiť, že si bol a musí byť vedomý, že výživné na maloletého tak ako to on navrhoval, nie je dostačujúce vzhľadom na vek a tomu odôvodnené potreby maloletého.

47. Otec súdu predložil doklady preukazujúce výšku jeho príjmu z podnikateľskej činnosti za rok 2019, 2020, 2021, 2022. Upriamil pozornosť na to, že tieto príjmy treba považovať za príjmy za celý kalendárny rok, napriek tomu, že svoju podnikateľskú činnosť týkajúcu sa prevádzkovania reštaurácie, praktizuje iba v období letnej sezóny v mesiacoch máj až september. To by znamenalo, že v roku 2019 jeho priemerná mesačná mzda predstavovala XXX,-XXX, za rok 2020 by predstavovala XXX,-XXX, v roku 2021- 831,- Eur, v roku 2022 – XXX,-XXX. V tomto sa súd s tvrdením otca nestotožnil a ním prezentované ročné príjmy vyplývajúce z daňových priznaní za jednotlivé roky považoval za príjem len za mesiace, počas ktorých reálne prácu vykonáva. Súd prihliadol na argumentáciu otca ohľadne toho, že aj pred začiatkom sezóny aj po skončení sezóny musí venovať čas starostlivosti o prevádzku ako napr. upratovanie, maľovanie, administratíva, a tiež že po sezóne otec potrebuje aj čas na oddych. Tieto skutočnosti súd nijako nepopiera, avšak ak vezme do úvahy, že by venoval mesiac prípravným prácam, mesiac posezónnym prácam a mesiac by otec venoval oddychu a relaxu ešte stále sú to 4 mesiace v roku, kedy sa nevenuje svojej prevádzke, ani nevykonáva žiadnu činnosť prinášajúcu mu príjem. Tvrdil, že jemu príjem, ktorý dosiahne za 5 mesiacov postačuje, považuje svoje podnikanie za úspešné, keďže dosahuje zisk, podniká v gastro oblasti a zamestnáva aj ľudí. Preto nemá za potreby venovať sa inej resp. ďalšej pracovnej činnosti v období mimo sezóny. Tiež argumentoval tým, že v mestečku, v ktorom žije a podniká, mimo sezóny nie je práca.

48. O to viac je zarážajúce a ťažko uveriteľné tvrdenie otca ako úspešného podnikateľa, že mu takto prezentovaný príjem skutočne postačuje na pokrytie jeho životných nákladov počas ďalších 7 mesiacov v roku. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením otca, že na niekoľko mesiacov po skončení sezóny odchádza do J. ku kamarátovi, ktorému tam pomáha s jeho gastro prevádzkou ako manažér personálu a to doviediac, aby tak znížil svoje náklady v J. a aby sa zdokonalil v angličtine. Uviedol, že cestu, ubytovanie a stravu mu uhrádza tento kamarát s tým, že on za výpomoc nemá od neho žiadnu odplatu. Tiež argumentoval tým, že si po letnej sezóne chce oddýchnuť, ale napriek tomu odchádza do J. pomáhať kamarátovi na niekoľko týždňov až mesiacov v pozícii manažéra personálu v gastro prevádzke. Z uvedeného teda vyplýva, že otec je schopný aj po letnej sezóne, po uplynutí nejakého času na otvorenie a uzavretie sezóny a oddychu riadne pracovať, zarobiť aj sa zdokonaľiť v cudzom jazyku mimo svojho obvyklého pobytu.

49. Zároveň si otec protirečil, keď tvrdil, že nemá financie navyše (pritom tvrdí, že mu postačujú na živobytie), aby prispieval na výživu maloletého sumou, ktorú požaduje matka, ale neprispel sumou vôbec žiadnou ani tou, ktorú sám navrhoval. Ak neustále tvrdí, že z podnikateľskej činnosti nemá dostatok

príjmu, nie je súdu zrejmé, prečo sa dlhodobo venuje činnosti, ktorá mu neprináša dostatočný zisk, prečo nezačne robiť niečo iné resp. ďalšie. Je nemysliteľné, aby jeho zamestnanci zarobili počas sezóny u neho mzdu cca XXX,-XXX netto, čo je suma, ktorú otec prezentuje ako svoj mesačný príjem po rozpočítaní na celý rok a aby aj zamestnanci zarobili rovnakú alebo vyššiu mzdu ako on. Rovnako je nepresvedčivé tvrdenie, že jeho zamestnanci zarobia mesačne ešte menej ako otec (pod XXX,-XXX). Napriek tomu, že je schopný mať zamestnancov a platiť im mzdu, nie je v jeho schopnostiach prispievať na výživu jeho vlastného dieťaťa.

50. Otec tiež uvádzal, že aj on sa podieľa na výžive maloletého a to predovšetkým vtedy, keď je maloletý v J. v čase letných a zimných prázdnin a tiež vtedy, keď ho on navštívi v F.. Bolo preukázané, že keď je otec v F. tak sa s maloletým stretáva, zaplatí mu obedy, večere, nejaké výlety, na ktoré chodia, aby strávili spoločné chvíle ako otec a syn avšak tieto výdavky nemožno považovať za plnenie si vyživovacej povinnosti. Rovnako je to aj v čase, keď je maloletý v J.. Cestu do J. I. B. J. vrátane transferov hradila v prevažnej miere matka, ktorá cestovala s ním z dôvodu nízkeho veku maloletého.

51. Argumentácia, že on sa stará o dieťa keď je dieťa v J. a keď on príde do F. neobstojí, nakoľko sú to len 4 – 5 týždňov do roka, dieťaťu neuhradí ani celé náklady na cestovné výdavky ako letenky, transfery, každodennú stravu, nehovoriac o nákladoch na každodenné výdavky, ktoré má matka. Nepodieľa sa ani na nákladoch za oblečenie, obuv, hygienu, lieky, vitamíny, mimoškolské aktivity či už športové, výlety a pod.

52. Príjem matky mal súd za preukázaný zo mzdových listov jej zamestnávateľa J. R. G. F., fakulta elektrotechniky a informatiky. Výdavky, ktoré matka prezentovala na bývanie, stravu, oblečenie, obuv v priebehu rokov 2020 až 2023 súd považoval za primerané vzhľadom k pomerom všeobecne známym z činnosti súdu.

53. Pokiaľ otec namietal výšku vyčíslených výdavkov maloletého súd v tejto súvislosti uvádza, že súčasťou nákladov dieťaťa je i podiel výdavkov spojených s bývaním, ktoré matka do vyčíslenia výdavkov maloletého nezahrnula. Výšku nákladov na bežné potreby maloletého dieťaťa je možné vyčíslieť len orientačne s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby či už bežné alebo mimoriadne. Výdavky na zabezpečenie potrieb dieťaťa, t.j. na nákup stravy, ošatenia, hygienických potrieb a výdavkov súvisiacich so zabezpečením zdravotnej starostlivosti sú nesporné a nie je potrebné ich osobitne dokazovať, keďže tieto sú známe a vychádzajú zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotrebe pre dieťa v určitom veku. Rozsah vyživovacej povinnosti nie je možné vypočítať s matematickou presnosťou nakoľko výživné v sebe zahŕňa výdavky bežné a mimoriadne. Podstatou konania o určenie výživného na maloleté dieťa nie je presný matematický výpočet jednotlivých nákladov a výdavkov na výživu maloletého, to reálne ani nie je možné určiť na 1,-Euro presne. V súdnej praxi sa vychádza z odôvodnených potrieb maloletých detí v rovnakom veku, ktoré možno považovať za rovnaké pokiaľ dieťa netrpí nejakou chorobou alebo ochorením, v súvislosti s ktorým je potrebné vynakladať na liečbu zvýšené náklady, prípadne ak sa dieťa venuje nejakej mimoškolskej aktivite (šport, hudba a pod.), ktorá súvisí s rozvojom jeho osobnosti, zručnosti a pod.

54. Otec namietal, že matka nepreukázala výdavky na maloletého tak ako ich prezentovala, avšak ani otec relevantným spôsobom nepreukázal náklady, ktoré použil na výživu maloletého. Účastníci konania majú povinnosť svoje tvrdenia preukázať relevantným spôsobom bez toho, aby bol súd povinný ich na to vyzývať a upozorňovať. Vyšetrovací princíp tohto typu konania neznamená, že súd má suplovať povinnosti účastníkov konania.

55. Ohľadne súm, ktoré otec zaslal na účet vedený pod jej menom matka uviedla, že tieto posielal otec synovi ako vreckové na hry. Účet je na jej meno, nakoľko maloletý má len 14 rokov. Nepovažuje tieto sumy za výživné.

56. Pri určovaní výživného súd vychádzal zo zásad uvedených v § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých okrem iného vyplýva, že pri rozhodovaní o rozsahu výživného je potrebné zistiť najmä to, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako je šatstvo, bielizeň, obuv, nájomné za byt a tiež potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov a potrieb, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, ako aj

potreby súvisiace so zdravotným stavom, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a pokiaľ životná situácia rodiča predstavuje vyšší životný štandard, možno spravodlivo očakávať, že rovnaký štandard umožní svojmu dieťaťu a to formou výživného, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa, rodičia ktorého nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení nepochybne tiež vyplýva, že okrem odôvodnených potrieb oprávnenej osoby sú rozhodujúce predovšetkým reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami primeranými vlastnostiam rodičov. Pri každom rozhodovaní o vyživovacej povinnosti povinného voči mal. dieťaťu je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnúť na celkové majetkové pomery a takzvanú potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam.

57. Pri určení výšky výživného zo strany otca súd vychádzal tiež z informácií bežne dostupných na webových stránkach a to vychádzal z priemernej mesačnej mzdy prezentovanej v Taliansku za sporné obdobie. Tiež je z týchto zdrojov zrejmé, že v Taliansku neexistuje inštitút minimálnej mzdy tak ako na Slovensku a verejne dostupné články informujú, že je bežné, že zamestnanci v Taliansku nezarobia menej ako 1.500,-Eur (pozn. súdu obdobný postup aj v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoP/1/2019). V tejto súvislosti súd zistil (V.), že priemerná mesačná mzda v roku 2023 v Taliansku je 2.950,-Eur. Rovnako súd prihliadal aj na skutočnosť, že ak je v schopnostiach a možnostiach otca zarobiť za 5 mesiacov činnosti v priemere 1.800,-Eur mesačne, je tomu tak aj vo zvyšné mesiace roka a nie nulový príjem.

58. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencionálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potencionálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, príp. vedie až k strate jeho príjmu, a tým aj k strate možností platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a potrebe zabrániť povinnému, aby svojim konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. Potencialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, keď povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potencialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období.

59. Prihliadajúc na uvedené teda súd vychádzal z toho, že priemerný mesačný zárobok otca za 5 mesiacov je v rozsahu 1.700 – 1800,-Eur, čo zodpovedá približne aj čistej priemernej mzde v J. ako aj možnému zárobku, ktorý by otec bol dosiahol, ak by reálne sa venoval činnosti aj mimo týchto piatich mesiacov.

60. Na druhej strane je pravdou, že matka vynakladá značné finančné prostriedky na vzdelanie a krúžky maloletého. Tiež je preukázané, že nie je reálne v možnostiach matky všetky tieto náklady financovať výlučne z jej príjmu zo závislej činnosti. Matka uviedla, že s prevyšujúcimi nákladmi na maloletého jej pomáhajú jej rodičia.

61. Je pochopiteľné, že každý rodič chce dopriať svojmu dieťaťu kvalitný život, zázemie, vzdelanie, mimoškolské aktivity či už športové, hudobné avšak tiež je logické, že pokiaľ na to rodič reálne nemá

finančné prostriedky a nie je v jeho možnostiach si zo svojho príjmu vytvoriť finančnú rezervu na financovanie týchto aktivít, tak to neurobí, pretože to reálne nie je možné. Matka prezentovala náklady na maloletého, ktoré ona dlhodobo vynakladá v súvislosti s jeho vzdelávaním (súkromná základná škola aj súkromné gymnázium, ktoré sú spolpatnené). Dalo by sa pochopiť a uveriť, že by mohla získať vyššiu sumu peňazí na zafinancovanie jednorazovej aj keď finančne nákladnej aktivity, ale matka prezentuje dlhodobo nadštandardné výdavky vo všetkom, či už je to vzdelávanie, tak aj krúžky ako hokej, futbal, klavír a nákup k tomu potrebných komodít. Aktuálne má v pláne financovať maloletému kurz pilotovania vo výške takmer 9.000,-Eur nakoľko snom maloletého je byť pilotom. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise nevyplýva záver, že matka má takúto sumu k dispozícii resp., že bola schopná si zo svojho príjmu po uhradení každomesačných nákladov na bývanie, stravu, bežné výdavky súvisiace s výživou maloletého, dokázala nasporiť takúto sumu. Preto nie je spravodlivé požadovať, aby sa na pokrytí dlhodobo nadštandardných výdavkov na maloletého podieľal otec napr. polovicou ako napr. kurz pilotovania.

62. Napriek tomu súd určil otcovi výživné vo výške 450,-Eur mesačne s tým, že neprihliadal na tieto nadštandardné výdavky na maloletého ako je tento kurz. Nemožno spravodlivo požadovať od druhého rodiča, aby sa podieľal na takýchto výdavkoch, keď ani prvý rodič sám nemá reálne na to prostriedky. Súd však prihliadol na výdavky vynakladané na športové aktivity maloletého ako bol futbal, hokej alebo na hudobnú aktivitu a to hru na klavír aj keď tu tiež okrem toho, že vznikli výdavky v súvislosti s platením kurzov, tiež vznikli náklady v súvislosti s nákupom potrebných vecí ako hokejová výstroj, futbalová výstroj, samotný hudobný nástroj klavír, na čo tiež matka vzhľadom na ňou deklarovany mesačný príjem a výdavky reálne sama nemohla mať. Zároveň súd uvádza, že pokiaľ maloletý chce sa venovať športu alebo hre na klavír, je potrebné mu to umožniť, ak je reálne tieto náklady pokryť, preto tvrdenia otca o tom, že ho o tom matka neinformovala resp. že ho vopred nežiadala o súhlas súd nepovažoval za relevantné, lebo obaja rodičia zhodne prezentovali, že spolu navzájom nekomunikujú a tiež ak by otec s týmto nesúhlasil a kvôli tomu by sa maloletý tomu nemohol venovať, určite by to nebolo v jeho záujme a v jeho prospech, pretože každé dieťa sa musí počas svojho vývinu realizovať aj v týchto oblastiach. Z matkou podaných vyjadrení mal súd za preukázané, že maloletý sa v roku 2020 venoval hokeju, futbalu aj klavíru, v roku 2021 futbalu, v roku 2022 matka neuvádzala výdavky na krúžky, a v roku 2023 opäť futbal.

63. Takto určenú výšku výživného súd považoval za primeranú potrebám maloletého dieťaťa avšak vo veku už takmer 15 rokov ako aj k možnostiam a schopnostiam otca, ktorý okrem tejto vyživovacej povinnosti nemá žiadnu inú, nemá žiadne úvery, ani pôžičky, nie je po zdravotnej stránke obmedzený vo výkone pracovnej činnosti a ktorý preukázal svoje výdavky, ktoré súd považoval za výdavky bežného charakteru súvisiace s bývaním, chodom domácnosti a pod., ktoré rovnako musí uhrádzať pravidelne aj matka.

64. Súd prihliadal aj na laxný prístup otca k jeho vyživovacej povinnosti k maloletému, kedy vôbec aspoň počas mesiacov, kedy s dieťaťom nebol, matke žiadnym spôsobom neprispel na jeho výživu. Ani nepreukázal snahu zvýšiť svoje príjmy. Nie je mysliteľný takýto postoj rodiča. Ani skutočnosť, že by rodičia matky mali dostatok finančných prostriedkov alebo samotná matka mala, nie je dôvodom na to, že otec nie je povinný sa podieľať na výžive dieťaťa.

65. Na margo tvrdenia otca, že matka o všetkom rozhoduje, otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 10.11.2023 uviedol, že aj mať dieťa, mať maloletého, bolo jej rozhodnutie. V kontexte celého tohto konania a správania sa otca, ktorý hoci má dobrý a pekný vzťah s maloletým, neplní si riadne svoje vyživovaciu povinnosť, možno toto vyjadrenie otca chápať tak a otec svojim postojom tento pohľad potvrdzuje, že ak sa matka rozhodla dieťa mať, tak nech sa o neho aj postará. Otec sa nemôže donekonečna vyhovárať na to, že jeho zisky sú iba v takej výške ako uvádza, že jemu to na živobytie stačí, že je to možno ich mentalitou a tým, že žije v prímorskej oblasti, ktorá je obmedzená na zisk najmä v období turistickej letnej sezóny.

66. Súd pripomína, že otec si musí uvedomiť, že matka dieťaťu poskytuje každodennú osobnú starostlivosť. Na to všetko musí matka vynaložiť svoj čas, čo bez pochyb zahŕňa aj istú formu vyživovacej povinnosti, ktorú súd považuje za kompenzáciu hodnoty zodpovedajúcej peňažnému príspevku druhého rodiča. Taktiež je dôležité poukázať na to, že dieťa žijúce s matkou v spoločnej domácnosti sa rovnako podieľa na nákladoch nielen za bývanie, ale rovnako aj na energie, nakoľko je len prirodzené, že rovnako

využíva tieto služby ako je elektrická energia, voda, teplo, TV, internet. Tiež nemožno opomenúť, že aj náklady matky na pohonné hmoty možno považovať za sčasti zdieľané s maloletým nakoľko matka osobné motorové vozidlo používa aj na jeho potreby ako je odvoz a dovoz z a do školy a na krúžky počas celého týždňa, čo nepochybne je aj v záujme maloletého dieťaťa. Rozsah výživného nie je možné určiť iba mechanickým výpočtom, ale je potrebné prihliadať na odôvodnené potreby dieťaťa a možnosti a schopnosti rodiča.

67. Súd nespochybňuje ani tvrdenia otca o tom, že keď je s maloletým tak mu hradí všetky náklady, čo však súd považuje za prirodzené. Otec uviedol, že s maloletým trávia spoločný čas prevažne rozhovormi, prechádzkami, chodia na obedy, večere. Tento argument súd nepovažoval pri rozhodovaní o výške výživného za determinujúci, pretože matka maloletému poskytuje každodennú osobnú starostlivosť a dbá na plnenie jeho školských a mimoškolských povinností a tiež s ním absolvuje výlety a dovolenky.

68. S prihliadnutím na to, že matka sa o dieťa osobne stará a nie je možné celú výšku vyživovacej povinnosti presunúť výlučne na otca, rozhodol súd tak, že otec je povinný podieľať sa na týchto odôvodnených výdavkoch vo väčšej miere ako matka.

69. Súd nepopiera právo maloletého na všestranný rozvoj aj v čase mimoškolských aktivít, ich vykonávaním avšak je potrebné zo strany rodičov dôsledne zvažovať, čo a do akej miery si ako rodičia s určitým príjmom a konkrétnymi výdavkami môžu dovoliť po finančnej stránke a nemožno očakávať, že všetky náklady nielen na nevyhnutné potreby dieťaťa ako je strava, bývanie, odievanie, obuv, ale aj niekoľko rôznych krúžkov bude znášať ten z rodičov, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti. Cieľom určenia výživného nie je druhého rodiča penalizovať, výška výživného nemá byť pre rodiča likvidačná položka, ale má byť primeraná jeho možnostiam, schopnostiam a zárobkovým pomerom s prihliadnutím na to, že je to prioritná povinnosť rodiča. Do budúca je potrebné veľmi dôsledne zvážiť, aké krúžky a mimoškolské aktivity bude dieťa absolvovať aj s prihliadnutím na výšku ceny za tieto krúžky, najprv sa s druhým rodičom poradiť a informovať ho o možnosti a záujme dieťaťa navštevovať krúžok, ktorý je možno aj finančne náročnejší, zvážiť finančné možnosti na oboch stranách a nie prihlasovať dieťa všade, kam to škola resp. nejaký klub ponúka a až následne sa spoliehať na to, že druhý rodič nad mieru výživného určeného súdom bude dobrovoľne na túto aktivitu prispievať, prípadne vyvolať súdne konanie o zvýšení výživného. Otec nemôže sám znášať celú výšku vyživovacej povinnosti.

70. Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinno-právnych vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicke najslabšej skupine osôb v spoločnosti, deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa. Súd podotýka, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá vzniká narodením dieťaťa a trvá až do okamihu, keď je dieťa schopné samo sa živiť. Súd určuje iba výšku výživného v prípade, ak sa rodičia nie sú schopní sa na tom dohodnúť. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má však niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení napr. bývanie. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd.

71. Súd záverom uvádza, že pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z odôvodnených potrieb dieťaťa a možností a schopností oboch rodičov podieľať sa na jeho výžive. Povinnosť rodiča postarať sa o výživu svojho dieťaťa považoval za prvoradú, pričom iné výdavky možno zvažovať až následne. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, oblečenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Súd prihliadol i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Odôvodnené

potreby maloletého prezentované v priebehu konania nevybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky, pričom výživné 450,-Eur mesačne pokrýva nielen nevyhnutné životné potreby maloletého, ale aj ďalšie potreby prospešné pre jeho rast, vývin, školskú dochádzku, záujmovú činnosť a pod. S prihliadnutím na majetkové pomery oboch rodičov, ich príjmy, osobnú starostlivosť matky o maloletého a neexistenciu ďalšej vyživovacej povinnosti rodičov považuje výživné 450,-Eur za primerané. Otec maloletého je schopný zo svojho príjmu platiť výživné v tejto výške mesačne a bolo potrebné zohľadniť, že príjem matky nie je dostatočný na to, aby v plnej miere mohla uspokojovať všetky potreby dieťaťa. Matka sa pritom o maloletého aj osobne stará. Určené výživné rešpektuje zásadu rovnakej životnej úrovne všetkých členov rodiny a potrebu uspokojenia všetkých nevyhnutných potrieb dieťaťa. Počiatok vyživovacej povinnosti určil súd prvého stupňa od 12.01.2020, teda odo dňa začatia konania, pretože pre určenie výživného spätne nezistil dôvody. Súd vzal do úvahy aj vývoj životných nákladov, ktorý sa ale vzhľadom na aktuálnu geopolitickú situáciu ako vysoká inflácia, nárast cien potravín, služieb, energií, dotýka každého.

72. Nakoľko matka v návrhu žiadala priznať výživné odo dňa podania tohto návrhu, súd rozhodol aj o tom, že otec je povinný zaplatiť dlžné výživné v celkovej výške 20.990,32 zaplatiť za obdobie od 12.01.2020 do 30.11.2023 v mesačných splátkach po 874,59 Eur mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, s čím matka vyjadrila súhlas.

73. Súd priznal dlžné výživné za obdobie od podania návrhu na začatie konania. Na dlžné výživné súd nezapočítal žiadnu sumu. Tvrdenia otca o tom, že v priebehu rokov dal matke osobne v obálke hotovosť v celkovej výške 9.500,-Eur určenú na výživné maloletého, ktoré mu poskytli jeho rodičia súd nemal hodnoverne preukázané, keďže matka tvrdila, že tieto peniaze nedostala a otec nemal žiadny dôkaz o tom, že ich odovzdal. Rovnako súd nezapočítal do dlžného výživného sumy, ktoré otec poslal tento rok, pretože nebolo preukázané, či je to výživné, alebo vreckové pre maloletého alebo aký bol účel zaslania týchto peňazí len za časť obdobia z roka a nie vždy v rovnakej sume.

74. Výška výživného bola vypočítaná nasledovne: keďže súd určil výživné na sumu 450,-Eur mesačne, otcovi vznikol dlh za mesiac január 2020 $450 : 31 \text{ dní} = 14,52 \text{ Eur} \times 20 \text{ dní} = 290,32 \text{ Eur}$, a za 11 mesiacov roka 2020 = 4.950,-Eur, celý rok 2021 = 5.400,-Eur, celý rok 2022 = 5.400,-Eur, a 11 mesiacov roka 2023 = 4.950,-Eur (keďže v novembri ešte bolo výživné splatné). Spolu 20.990,32 Eur.

75. Súd návrh matky v prevyšujúcej časti, teda čo do návrhu na určenie výživného 600,-Eur zamietol a rovnako zamietol aj jej návrh na priznanie výživného spätne 3 roky pred podaním návrhu teda od 12.01.2017. Súd mal za to, že tvrdenia matky tak ako ich prezentovala, pre ktoré návrh na určenie výživného nepodala skôr súd nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pretože matka tvrdila, že takýto návrh nepodala, keďže sa bála, že otec dieťa vezme do J. a už jej ho nevráti. Súd podotýka, že matka už aj v tom čase mohla využiť niektorý z procesných inštitútov slovenského právneho poriadku na úpravu vzťahov rodičov a dieťaťa, čo neurobila. Takýto argument matky, že mala strach, z právneho hľadiska neobstojí.

76. Súd zamietol aj návrh otca, ktorým on navrhoval určiť výživné vo výške 150,-Eur.

77. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP.

78. Podľa ust. § 155 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku („CSP“), Každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci priberie súd tlmočníka. Trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

79. Podľa ust. § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

80. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia súd štátu nepriznal náhradu trov konania, nakoľko štátom vynaložené trovy boli spojené výlučne s realizáciou práva otca mal. dieťaťa konať v jazyku, ktorému rozumie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať ten z účastníkov konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 127 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa ust. § 365 odsek 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 62 odsek 1, odsek 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa ust. § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa ust. § 44 CMP, Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.